

Zpravodaj

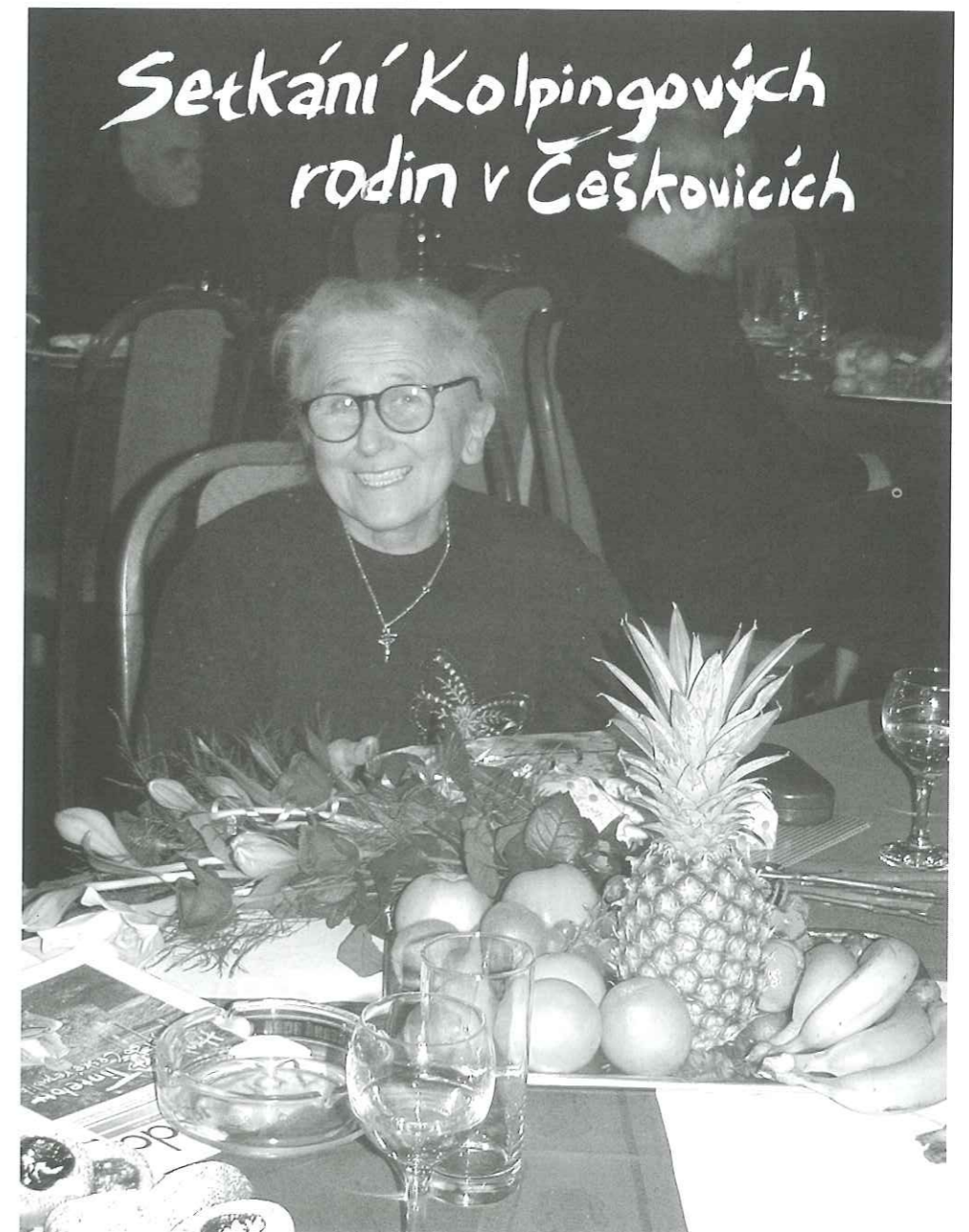
4/2003

KOLPINGOVA DÍLA ČESKÉ REPUBLIKY

"Ad sum – zde jsem – připraven sloužit!"

Vydává Centrální svaz Kolpingova díla České republiky, nám. Republiky 22, 591 01 Žďár nad Sáz.
telefon, fax: ++ 420 – 566 620 207, 566 621 907, web: www.kolping.cz, e-mail: kolping@kolping.cz,
Evidenční číslo: MK ČR E 11096

Vánoce

Lidé se míjejí, potkávají, nakupují, chodívají sem tam, docela tak, jak zpíváme v té koledě "Spirituálů". "Jak se máte?" "Hm, proč se ptáte..." Tichounce tam hráli.....

"Tak co, jak jsi připraven na vánoce?"

Takové a podobné otázky také dostáváme.

"No letos to nějak moc rychle uteklo" "vůbec nemáme poklizenou" "a co kapr, byl jikrnáč?" "a máš už dárky, a stromeček, ozdoby?" "a co cukroví" "ani se neptej, jen pět druhů, no řekni mně, kdy to mám dělat?"

A některé děti zase: "Cos už vyčmuchal, už víš co dostaneš?" "To já jsem našla ve skříni na dně krabice a" "Já stejně vím, co dostanu."

Tak tedy dost. Toto přece není příprava na vánoce, ta přece u nás musí vypadat jinak.

Také mnoho z toho patří k oslavě Božího narození a Ježíš u Lazarů chválil Martu, pečlivou hospodyňku, ale ukázal i na hlavní ideál, který máme naplňovat.

Po staletí platí - jak prožíváš advent, tak prožiješ Vánoce.

Vánoce jsou vyvrcholením očekávání Kristova příchodu k nám, obyčejným nebo pyšným lidem, jak se kdo cítí. Není to zdaleka jen vzpomínka na historickou událost v dějinách lidstva, ale skutečný a opravdový příchod Ježíše k nám, a to ke každému. Jenže když k nám někdo přichází, nevíme, zda u nás zůstane. "Tolik práce, prosím podívej se, kdo k nám zase leze?". "Že teď nemáme čas."

Tak jako marně klepal Josef na zavřené dveře Betlémanů a Maria smutně prosila, tak se to děje i nyní.

Jistě, každý měl důvod, že to určitě opravdu nešlo. Nejsme na tom podobně? Nemáme také spoustu důvodů k nepřijetí nebo jen ke krátké návštěvě Ježíše?

Ale to dítě Ježíš k nám přichází natrvalo, přijměte ho. Vždyť jak píše svatý Jan v prologu evangelia, a tomu můžeme věřit - to je Boží slovo:

OBSAH

1.	Vánoce	2 - 3
2.	KR Blansko - Společenství 2003	4 - 5
3.	KR Měřín	6
4.	Světce pro dnešek	7 - 8
5.	Léto Kolpingovy rodiny Žamberk	9
6.	Život a dílo bl. Adolpha Kolpinga	10
7.	Setkání Kolpingových rodin	11
8.	Na kolech krajem Františka Křižíka	12
9.	Česko-německé setkání v Praze	13 - 14
10.	Na otcovství se nerezignuje	15
11.	Zprávy z Mezinárodního KD	16 - 17
12.	Budapešťské prohlášení	18 - 20
13.	Dětský tábor na Šumavě	21
14.	Co spojuje Evropu?	22 - 23
15.	KR Nýřany	24
16.	Kolping jako laický svaz	25 - 26
17.	Podpora rodiny a rodinná politika	27
18.	Středoevropské katolické dny	28
19.	10. výročí činnosti KR Kunštát	29
20.	11. ročník mezinárodního fotbalového turnaje KD ČR	30 - 31

Vánoce

"Těm kteří ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi". Toto když promyslíme, to je tedy hloubka. To ovšem mění situaci, to je něco pro nás. Takže žádné starosti, všeho dostatek, spousta peněz všichni se mají rádi. všichni spolu vycházejí...? Jenže ono to bylo i tehdy jinak.

Narození v jeskyni, v přístřešku, nic k jídlu, k tomu zpívají andělé, chudí pastýři dávají jen co mohou, nemůžeme obětovat za 40 dní ani beránka, snad na hrdličky máme, ještě že přišli mudrci a potvrdili, že Anděl měl pravdu. A taky od nich něco na cestu do emigrace, do Egypta, co tam bez prostředků?

A potom se střídají radosti, bolesti, uznání, odmítnutí, ale nakonec to končí na kříži, co to je vyhlídka pro Boží děti. Tak to vidí duchovně krátkozrací, nevnímají nebo nevěří na zmrtvýchvstání a nanebevstoupení, které se ovšem týká i každého člověka. Ale až jednou.

Mnozí tedy jdou jinou cestou, třeba i nepoctivou, ale hlavně že na kontech přibývá ne po pracně vydělaných stovkách, ale po milionech.... A nějakou tu zábavu v televizi a časopis s veselými děvčaty..... ale kde to končí?

Tak a teď to máme a je třeba se rozhodnout

Bud' s vyhozeným suchým stromečkem a sklizením betléma po Novém roce, rozloučit se i s Betlémským dítětem, je to všechno hezké, ale dneska se žije jinak? Takže do krabice!

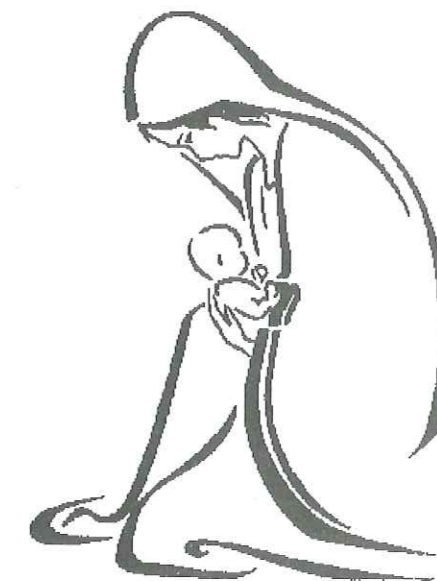
Nebo se rozloučit s planým způsobem života a začít jinak, nebo v tom dobrém, co jsme již před lety započali, pokračovat, doprovázeni na každém kroku Ježíšem i Marií a vlastně celým nebem, ať si druzí o tom myslí co chtějí a třeba se posmívají? Posilovat se Božím slovem, eucharistií, modlitbou, rozjímáním....Takže třeba ke svátosti smíření...!

Pokračovat tak trpělivě dál a mít pevnou naději, že nás žádná nepříjemnost nepotká? Tušíme že potká, tak to v životě chodí. Ale s nadějí, že všechno, co se s námi a kolem nás děje, má svůj smysl, který třeba ještě neznáme, který poznáme možná již zde na světě po letech, nebo až v záři věčného světla, a že nás Ježíš neopustí. Nikoho.

Kristus je Světlo světa.

Když půjdeme za Světlem třeba i v temnotě. když se nám bude jevit jako malinké světýlko ve tmě nebo úplně zmizí, jako hvězda králům, známe směr. Nemůžeme dojít do věčné tmy. Světlo se opět objeví a rozzáří temnoty našich obav a strachů.

I když naše cesta životem není dokonale přímá, je jí potřeba podle slov Jana Křtitele stále srovnávat a vyrovnávat, zasypávat prohlubně našich nedostatků a srovnávat

hrboly našich hříchů. Má svůj cíl a smysl. Ne sama sebou, ale ten jí dává nám stále nově narozený Ježíš - Betlémské dítě, Ježíš ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, Ježíš, který má nás každého rád a neopustí nás, ani když hřešíme. I teď zvláště nabízí možnost obrácení a hledá nás.

Je vůbec možný život bez něj? Byl by to život okamžiku, chvilčky štěstí, které se obrátí v prázdnotu...

Bud'me s ním po celý život na zemi a pak celou věčnost.

A tady se nemůžeme rozhodnout společně, ale každý sám, a pak společně se radovat, že se nám, nám narodil Kristus Pán. Ježíš Spasitel, Zachránce, který nás neopouští.

Vracím se k větě chlapce z druhého odstavce:"Já stejně vím, co dostanu." Už to víš i ty?

Narozeného Spasitele!

Krásné prožití svátků přeje
Otec Tišek

KR Blansko - Společenství 2003

Letos poprvé se povedlo spojit dříve samostatně pořádané akce do jedné velké pod názvem SPOLEČENSTVÍ 2003. Kolpingova rodina Blansko, OREL - jednota Blansko a Centrum pro matku a dítě Oblastní charity Blansko pod záštitou Farního společenství Blansko připravili ve dnech 12. - 13.9.2003 program rozdělený do tří částí.

Organizátoři a hosté akce.

Již tradiční páteční večerní Dvorní slavnost proběhla na dvoře Farního úřadu Blansko. Dvorní slavnosti jsou pořádány na začátku a na konci školního roku. Cílem je setkávání malých i velkých. K dobré náladě zahrála skupina POHODA. Pro menší byly připraveny hry, soutěže, pro všechny občerstvení. Příležitostí k setkání s přáteli využil i předseda anti-monopolního úřadu Ing. Josef Bednář. Za vydařený večer patří velké poděkování Římskokatolické farnosti Blansko za přípravu programu a občerstvení. Ani vytrvalé mrhnutí nezkažilo náladu velkému počtu účastníků.

V sobotu dopoledne jsme nejdříve uvažovali o zrušení připravené akce Šikovné ruce a zdravé tělo, protože dost silně pršelo. Vzhledem k poměrně velké účasti sportovců (přijeli i florbalisté z Olešnice) a postupnému slábnutí deště jsme nakonec spustili sportovní zápolení. Ve sportovním areálu OREL - jednota Blansko se hrál fotbal, florbal, stolní tenis, stolní fotbal a šipky. Součástí programu byla také výstavka a prezentace Kolpingovy rodiny Blansko a TJ OREL - jednota

KR Blansko - Společenství 2003

Blansko. Pro vyhladovělé sportovce bylo připraveno bohaté občerstvení. Aktivity Kolpingovy rodiny Blansko a Orla - jednoty Blansko podpořili svou účastí také senátor Ing. Stanislav Bělehrádek, starosta celostátního Orla a poslanec Ladislav Šustr a představitelé Orla - jednoty Kunštát. Hlavním sponzorem tohoto dopoledne byla Vodárenská akciová společnost.

Třetí částí byla sobotní odpolední Zahradní slavnost v Centru pro matku a dítě Blansko, Sladkovského 2b. Ani této benefiční akci, kterou již tradičně uspořádala Oblastní charita Blansko, však počasí příliš nepřálo. Zhodnocení je uvedeno v samostatném článku.

Velkou zásluhu na společném uspořádání tří samostatných akcí má blanenský pan farář P. Jiří Kaňa. Logem Společenství 2003 bylo v soutěži dětských kreseb vybráno srdíčko s okýnkem, které nakreslila čtvrtáčka Viola Kožoušková. Tímto logem byla ozdobena brožura, ve které se představují Kolpingova rodina Blansko, Orel - jednota Blansko a Centrum pro matku a dítě Oblastní charity Blansko. Srdíčko bylo vytištěno i na samolepky, které obdržel každý účastník Společenství 2003.

S hudební skupinou Technics si s chutí zazpíval i P. Jiří Kaňa.

Josef Kupčák

Na hřišti s umělou trávou, které patří Jednotě Orel Blansko, probíhal sportovní program.

Tábor KR Měřín

I když už jsou prázdniny dávno pryč, chtěli bychom se k nim vrátit alespoň malou vzpomínkou na letní tábor v rekreačním zařízení Kolpingova díla ČR "Vyhlídka" v Českovicích u Blanska.

Tábora se zúčastnilo 50 dětí, které byly rozděleny do pěti družstev. Nejmladšímu účastníkovi tábora bylo 6 týdnů!

Celý tábor se konal pod heslem "Archeologický průzkum místního okolí". Veškerý program a hry byly zaměřeny právě na toto téma. Ale samozřejmě ke každému táboru neodmyslitelně patří koupání a táborák. Myslím

si, že nejvíce budou děti vzpomínat na stezku odvahy, kterou jsme připravili v prostorách rekreačního objektu.

Co říci závěrem? Uteklo to jako voda. Děti si odvážely krásné upomínkové předměty, diplomy a hlavně neopakovatelné zážitky z krásných společných chvil. A co my dospělí? My už můžeme připravovat program na další dětský tábor, který plánujeme opět v Českovicích.

Hana Pacalová
hlavní vedoucí tábora

Děti zhusta využívaly služeb vedle rybníčku ležícího vedle rekreačního objektu Vyhlídka.

Uzavřená terasa může mimo jiné sloužit ke slavení mše svaté.

Světec pro dnešek

Ptáte se, o koho jde? Přece o svatého sázavského opata Prokopa, jehož 950. výročí smrti jsme si připomínali v březnu roku 2003. V červenci roku 2004 uplyne 800 let od jeho kanonizace, kterou z pověření papeže oznámil roku 1204 nad jeho sázavským hrobem za přítomnosti pražského knížete, biskupa a benediktinů legát, kardinál Quido.

Proč je bývalý poustevník a poté slavný opat tak aktuální? Proč jsem v pokušení napsat, že je výrazným znamením pro dnešní dobu? Odpověď neleží v konfrontaci dávno uplynulých dob s dneškem, (kterou také výrazně spatřuji), ale především v tom, co prochází dějinami jako trvalý přínos svatého Prokopa a dalších vzorů křesťanského života. Jak píše Dr. Jaroslav Kadlec, "... je to český světec povýtce. Stojí nad mocenskými poměry a jepičími konjunkturami". Mnich sázavský ve své Kronice o něm píše: "Pohrdl ničemnou mamostí tohoto světa a odřeknuv se domu, manželky, polností, příbuzných a přátel, i sebe samého, dal výhost lživému světu a jeho bídným nádherám". Tím nechci naznačit, že by manželé měli utíkat od rodin do pousteven; ostatně není ani přesně známo, byl-li opat Prokop vdovcem, nebo vzdal-li se opravdu manželství ve srozumění se svou ženou. Jde dnes o něco jiného: Zejména z krajních levicových i pravicových pozic občas slyšíme v souvislosti s integrací státu do Evropy hýkání a bušení nacionálních tamtamů. S konjunkturální upolitikářenou vypočítavostí dovedně napodobují pazvuky, ozývající se po celém světě. Svatý Prokop je přitom symbolem a imperativem národního sebeuvědomění, krystalizační úběžník českého národního citění, který ovšem jako pravý benediktin pracoval pro povznesení národa ve zcela jiném, křesťanském evropském a svatovojtěšském duchu. Především opět v naší zemi po více jak jednom století rozvinul s Břetislavem I. cyrilometodějský kulturní odkaz, spočívající ve znovuoživení a intenzivním pěstění staroslověnské liturgie v duchu benediktinské Regule. Stavěl tak ve vší pokoře a skromnosti a ovšem s velkou, vpravdě politickou prolidovou ambicí ten nejdůležitější most mezi kulturou latinskou a staroslověnskou, mezi Západem a Východem. V praxi vlastního života jeho komunity tak mohutnělo dílo, které přinášelo duchovní rozvoj a přitom potřebnou míru autonomie vnitřní svobody a mělo všechny předpoklady trvalého růstu. Bohužel již za dva roky po Prokopově smrti došlo k prvnímu vyhnání sázavských benediktinů do exilu; paradoxně byli přijati do jednoho z baziliánských klášterů východního ritu v Uhersku. Proč k tomu došlo? Politikaření ambiciózních a světská chamtivost interpretovala staroslověnskou dovolenou liturgii po církevním rozkolu roku 1054 animózně jako byzantskou herezi a příčinlivý kníže Svyatopluk vyhnal iniciativně nejen sázavské mnichy, ale i všechny své příbuzné, matku i bratry, kteří nesouhlasili s jeho příliš okatou orientací na západ. Naštěstí první exodus Sázavanů neměl dlouhé tr-

SV. PROKOP

vání a již po šesti letech, za vlády knížete Vratislava (1061- 1092), mohl sázavský klášter pokračovat ve své činnosti. Potom však došlo k definitivní tragédii: ne cizí moc, ale kníže Břetislav II., pamětliv především politické mocenské konstelace, slovanské mnichy ze Sázavy vypudil, osadil klášter benediktiny z Břevnova a staroslověnské liturgické knihy a ostatní písemné památky byly zničeny a rozptýleny.

Dá se tedy říci, že kníže Břetislav II. na poli náboženském unifikoval jazykově domácí církve s cílem dodržet linii papeže Řehoře VII., který se snažil potlačit nejen slovanskou, ale i další typy nelatinských liturgií v přesvědčení, že radikální liturgická reforma je snad nejdůležitější krok ke znovusjednocení církve. Už dávno, přinejmenším od husitských bouří a Basilejského koncilu ale víme, že žádná organizační opatření a mocenské úsilí nic nesjednotí, pokud není přítomen Duch Boží. Už dávno se s pomocí papeže Jana Pavla II. můžeme spolupodílet na rozvoji univerzální Církve po II. Vatikánu, aniž bychom museli činit jakékoliv ústupky svému jazyku či víře předků.

Světce pro dnešek

Břetislav II. tak vyhnáním původních Sázanů do jisté míry sterilizoval rozvoj domácí církve tím, že ji hodlal násilným způsobem sjednotit v liturgickém jazyce, kterému ovšem rozuměla jenom úzká vrstva hierarchie církve a pár světských vzdělanců. Lid, který se měl stát nositelem katolicity, ten latině nerozuměl. Musím ovšem objektivně říci, že nově příchozí benediktni i jejich opat požívali tu nejlepší pověst jako vzorní spravovatelé kláštera sázavského v latinském bohoslužebném ritu. (Dodávám, že Břetislavovi přemyslovští předchůdci ještě daleko razantnějším způsobem domněle sjednocovali zemi: Vyvraždění několika kmenů včetně Slavníkovců a předtím vraždy knížete Václava a jeho báby Ludmily napovídají, že Kainův stín mocenských choutek byl za těmito násilnými činy - a tak je tomu povždy. Úmysly, které pokládáme za dobré, nemusí být vždy dobré; zvláště, jsou-li doprovázeny přílišným chtěním, osobními ambicemi, nesou-li v sobě viny nespravedlnosti.)

Jestliže tedy dnešní krajní levice a krajní pravice víceméně buší na nacionální tamtamy po celé Evropě, může to znamenat jenom jedno: Jejich myšlenky jsou dány především chtivostí moci a kdybych měl parafrázovat Jana Zahradníčka, říhají zmaštěné filosofie a svými slovy se potloukají daleko od pravdy". Nahlédneme-li hlouběji, vidíme, že jejich stanoviska jsou poznačena pragmatickým osobním prospěchářstvím, vypočítavostí bez ohledu na budoucnost dalších generací a v neposlední řadě i aktivním ateismem, paradoxně proto reflektují především ono nebezpečí, které přichází z nich samých, z jejich nitra. Odhalují ve svých slovech zrcadlení antiteismu a odvěké touhy "rozděl a panuj!" Evropa opravdu buď bude křesťanská, nebo nebude, jak před desítkami let řekl jeden moudrý člověk. I když by nakrásně byla sjednocena na bázi pouhého pragmatického ekonomismu, byl by to dům na hliněných nohách. Již dnes pozorujeme, že o takový dům usilují i příznivci i oponenti sjednocení Evropy; všichni by se chtěli na tomto integračním procesu přizpůsobit, ale málokdo má ryzí úmysly a ochotu pracovat

na rekonstrukci Evropy zevnitř. Nejde o nic více a o nic méně nežli stále o tutéž jednu jedinou věc: Kdybychom všichni pokojně usilovali o Boží království způsobem obecně benediktinským, ora et labora, modli se a pracuj, potom by bylo lépe. Zatím však stále ještě a s větším důrazem je třeba vyzývat a opatrovat odkaz svatého Prokopa, jehož moudrost podle tradice dokázala zapřáhnout i d'ábla do pluhu. Nikoliv náhodou mu věnoval náš zmíněný básník hned dva texty, z nichž jeden také zpíváme v našich kostelích.

V Desetiletí duchovní obnovy byl rokem svatého Prokopa rok 1995. Byl zasvěcen rozvoji duchovní a tělesné kultury nás všech a charakterizován konstatací nadmíru povznášející: Bůh stvořil člověka ke svému obrazu! Bůh nás, tebe i mě stvořil ke svému obrazu. Neškodí, připomenout prorocké vize Zahradníčkovy - ostatně, kdy někdo zahájí jeho beatifikační proces? : "... *Nezadržitelné zřícení opor, na něž jsme spoléhali / Státy mají co stát, aby se nezdály jen dětskou záležitostí / po zuby ozbrojené armády jen loutkami z Kašpárka/ Jakékoli budování se děje pod firmou Demola / setbou přivolávají hladomor.... Všechny vysunuté hlídky ostráživosti / a lásky signalizují nebezpečí / a já marnými kroky chodidla přikuta / na jediné místo / nehýbám se... Prut slova se zkrucuje prudce/ mudrci, věšci, hadači, kouzelníci / překřikují se navzájem/ překřikují zvony / a já mlčím/ ústa zacpaná / chuchvalci řečí k ničemu— Vřask přes přibitost svou já strach bezruký - ukazují / přes svázanost svou já úzkost beznohá- běžím / přes umlčenost svou já ústa bez hlasu- křičím / Pod okny světadílů ukazují, běžím a křičím.... Aby se tak Evropa vrátila k své první lásce / holdujíc Beránkovi/ aby se tak můj národ vrátil / Svatý Václave // Abychom na všech stranách s královstvím Božím hraničili / a hnáni k sobě strachem, jenž vábí, láskou, jež se třese / abychom na poušti nepřítomnosti slávy tvé / nezabloudili/ ó Kriste / jak blížíš se mezi svícny / První i Poslední, co od smrti klíče máš / Cesto, po níž se rozběhnou / beránci s vlky / tam -*

Přehlížím-li svoje psaní, říkám si: Nebylo by lépe opsat místo všech těch slov celý text Zahradníčkovy La Saletty a Znamení moci? Tam je prorocká esence poznání, zaplacená po vyslovení velkým křížem osobním a rodinným. Pravost vtěleného Slova se poznává podle doprovodného znamení kříže. Ostatně toto znamení odporu nesl poslední sázavský opat Božetěch až do Říma, do Velechrámu. Jeho poutnická kající cesta jako by naznačovala, že advent člověka a lidstva je stálým putováním k Bohu, který se znovu a znovu rodí.

(Psáno v Adventu L.S. 2003, Petr Peňáz; citace ze skladby Jana Zahradníčka La Saletta)

Petr Peňáz

Léto Kolpingovy rodiny Žamberk

Prázdniny už dávno utekly jako voda a dětem na ně zůstaly jenom vzpomínky. Všem jim přejeme, aby mohly vzpomínat jen na samé pěkné věci, tak jako děti, které se zúčastnily letního tábora KR Žamberk.

Celý tento tábor byl duchovně zaměřen a orientován na život svatého Pavla. O životě tohoto světce se děti dozvídaly a učily formou her a zajímavých programů. Nezávisle na tom probíhala i určitá forma evangelizace a to pro děti zde přítomné z nevěřících rodin - jak žít podle duchovních zásad, proč chodit a jak se chovat v kostele, kdy a jak dělat velký nebo malý kříž...

Brzy se nám všechny děti i bez zaměření na svá vyznání staly našimi malými sluníčky, s nimiž jsme každý den někam putovali, modlili se, zpívali, malovali, soutěžili i tancovali a vytvořili si - nejenom na duši něco pěkného na památku.

Za těch deset táborových dnů se z nás všech stala jedna velká parta velice dobrých kamarádů, kterým se ani nechtělo domů. Se smutnými srdíčky jsme se spolu rozloučili v nádherně akustické havlíčkovoborovské faře písničkou na nápěv písně " Měla vlasy samou loknu", aneb Táborová...

PŘIJELI JSME DO BOROVÉ - JÉ JE JE
STRÁVIT KRÁSNÝ TÝDEN SPOLU - JÉ JE JE
DO TÁBORA PŘIJELI JSME
CELÝ ROK MY TĚŠILI SE
CELÝ ROK MY TĚŠILI SE - JÉ JÉ JÉ

TŘICET JEDNA KRÁSNÝCH DĚTÍ - JÉ JE JE
I SE SVÝMI VEDOUČÍMI - JÉ JE JE
CHODILI JSME DO PŘÍRODY
ŠÍPKY SKÁKALI DO VODY
ŠÍPKY SKÁKALI DO VODY - JÉ JÉ JÉ

TÝDEN UTEK JAKO VODA - JÉ JE JE
ZDÁ SE NÁM TO VELKÁ ŠKODA - JÉ JE JE
TÝDEN JAKO VODA UTEK
NEPOTKAL NÁS ŽÁDNÝ SMUTEK
NEPOTKAL NÁS ŽÁDNÝ SMUTEK - JÉ JÉ JÉ

NA PŘÍŠTÍ ROK TĚŠÍME SE - JÉ JE JE
ŽE ZAS VŠICHNI SEJDEME SE - JÉ JE JE
SEJDEME SE V PLNÉ KRÁSE
O ROK STARŠÍ BUDEM ZASE
O ROK STARŠÍ BUDEM ZASE JÉ JÉ JÉ

Po návratu domů nás čekaly ty nejobyčejnější všední dny, ale taky těšení na naše společné "Loučení se s létem". Ohýnek, písničky, hry, vzpomínky a plány... musel nás rozehnat déšť, protože se nám vůbec nechtělo rozejít.

Poslední sobotu babího léta jsme se vydali na výlet do Adršpašských skal. Skvostná příroda, pískovcové skály, průzračné azurové jezero - jako bychom se očarování ocitli v jiném světě. I ty děti najednou přestaly zlobit...

Před svatým Martinem jsme už tradičně pekli martinské rohlíky. Makové, křupavoučké, vzhledem k tomu, že s námi pekli i ti nejmenší, nabývaly tradiční rohlíky nejrůznějších podob, ale na chuti jim to rozhodně neubíralo.

Pozdější, už podzimní dny, jsme se věnovali sběru kaštanů a žaludů nejenom pro zvířátka, ale i pro výzdobu našich pokojíků a domečků, kde jsme potom na téma "Moje podzimní zátiší" sušili řetězky z pestrobarevných listů, tvořili zvířátka, různé postavičky a ozdůbky z rozmanitých podzimních plodů.

V nejbližší době se na nás těší Mikuláš, který na naše adventní setkání určitě nepříjde s prázdnou a taky čert, čertice i anděl, zazní flétničky, dětské hlásky, koledy a přichystané je i překvapení na dobu vánoční...

Požehnané svátky, hodně Světla
a lásky vám všem!
za Kolpingovu rodinu
v Žamberku Marie Kolomá

KR Velká Losenice - seznámení s životem a dílem bl. Adolpha Kolpinga

Duchovní správce KR Velká Losenice, člen představenstva KD ČR a vášnivý šachista P. Daniel Kolář před farou ve Velké Losenici.

Na páteční večer 12. září 2003 pozvala Kolpingova rodina Velká Losenice všechny své členy a příznivce do sálu farní budovy k seznámení s životem a dílem bl. Adolpha Kolpinga.

Již účast na večerní bohoslužbě signalizovala, že sál nezůstane prázdný. Po úvodním přivítání vzácného hosta pana Trávníčka z Herálce (člena Kolpingovy rodiny Svatouch) a všech přítomných (43 účastníků) předsedou Kolpingovy rodiny Velká Losenice panem Miloslavem Kubátem následovala modlitba. Potom byly prohlédnuty diapozitivy ze života bl. Kolpinga, které doplňovaly čtený životopis. Dalším bodem programu bylo seznámení s činností Kolpingova díla ve světě v běhu času, informace o činnosti Kolpingova díla v ČR od jeho založení v r. 1992 a navázání na činnost Jednoty katolických tovaryšů.

Pan Trávníček nás poté seznámil s činností Kolpingovy rodiny Svatouch a promítl některé diapozitivy z jednotlivých akcí, předseda pan Miloslav Kubát seznámil přítomné s aktivitami Kolpingovy rodiny Velká Losenice od jejího založení v roce 2001, zejména zdůraznil pořádání letních dětských táborů (letos ve 2 turnusech 83 dětí). Poté duchovní správce a člen představenstva Kolpingova díla Mgr. Daniel Kolář na dotaz z pléna pohovořil o svém poznání Kolpingova díla a zkušenostech z práce v Kolpingově rodině Žamberk. Následovaly dotazy z řad přítomných, rozvinula se diskuse i vzpomínání na různé akce pořádané za totality, které by bylo vhodné oživit právě pod hlavičkou Kolpingovy rodiny.

Bylo konstatováno, že těžištěm práce Kolpingovy rodiny Velká Losenice bude práce s mládeží - tak jak se s tím již začalo. Letos také proběhl první ročník turnaje dětí do 15 let v malé kopané na hřišti za farou. Během večera přiznávali jednotliví účastníci, že o životě a díle bl. Kolpinga nevěděli vůbec nic. Jsme přesvědčeni, že díky poměrně pěkné účasti i podle průběhu celého večera, toto setkání velmi dobře splnilo daný účel - totiž, aby každý věřící ve farnosti alespoň rámcově věděl o bl. Kolpingu, o činnosti nás zde a měl možnost se zapojit.

Budoucí farní středisko Losík leží v blízkosti fary a stane se útočištěm především pro děti a mládež včetně KR Velká Losenice.

Setkání Kolpingových rodin Českovice 29. listopadu 2003

Na úvod jsme se zúčastnili slavnostní mše svaté, kterou sloužili duchovní správci Kolpingových rodin.

Po mši svaté jsme se zúčastnili slavnostního otevření nové sportovní haly Jednoty Orel Blansko.

Se zájmem jsme si prohlédli klubovnu KR Blansko. Otce Tiška zaujaly létající modely letadel.

Předseda KD ČR Stanislav Bělehrádek gratuluje paní Zdeňce Fomínkové k jejím nedávným 70. narozeninám.

Otec Tišek zasvěceně hovořil o přínosu Zpravodaje Kolpingova díla.

Stanislav Bělehrádek na 60 let nevypadá!

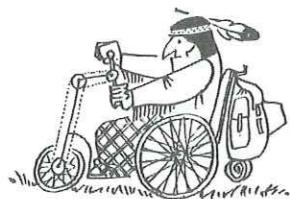
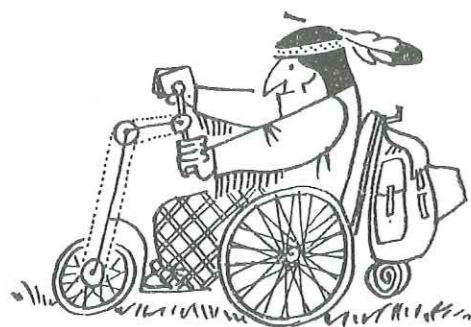
Setkání probíhalo v restauraci rekreačního zařízení Kolpingova díla "Výhledka".

Mladí účastníci setkání z KR Žamberk.

Na kolech krajem Františka Křížíka

Srpnový tábor dětí KR ze Starého Plzně měl stejně jako v loňském roce cyklistickou podobu. Zúčastnilo se jej 13 dětí od 11-ti let a kromě změny působiště a délky trvání přibyl k tradičnímu tandemu Hrubá - Komínková (vedoucí, kuchařka) i mladý vedoucí Víťa, který svou silou a elánem stačil i cyklisticky zdatnějším velkým chlapcům.

Příjemným překvapením byl pro účastníky tábora kraj u Plánice, jehož terén a cesty bez automobilů a mezi lesy byl pro cykloturistiku v letošním horkém létě ideální. Kolmo jsme se podívali do Žinkov, na Velhartice, naše kola byla zaparkována i u soutoku Vydry s Křemelnou, kapesné bylo možno utratit i v osvědčených Klatovech. O pílí mladých cyklistů svědčí i množství najetých kilometrů, kterých bylo od 150 do impozantních 400, které starším dětem "naskočily" díky "puřáku" po Šumavě.

Kromě dalších tradičních táborových aktivit, jakými jsou táborové ohně, koupání, stolní tenis a kopaná, došlo i na sběr ostružin na výborné koláče, navštívili jsme i letní kino a muzeum Fr. Křížíka. Díky nápadům a trpělivosti nového vedoucího byly objeveny nové hry v lese i v místnosti.

Dá se říci, že lidé, technika, počasí i příroda, vše letos pracovalo pro náš tábor.

Světlana Hrubá, KR Starý Plzenec

Česko-německé setkání mládeže v Praze

25.10. (So) - Naše německé přátele jsme vyzvedli na nádraží Holešovice. Přivítali jsme se s kamarády z letního pobytu v jižních Čechách a seznámili se s novými.

Celá skupina se přesunula do Kolpingova domu, kde na nás čekalo příjemné občerstvení. Následovala procházka večerní Prahou, která byla zahájena ve směnárně na Václavském náměstí, pokračovala přes Staroměstské náměstí k Prašné bráně a skončila na večerním představení Křížíkovi fontány na Výstavišti.

26.10. (Ne) - V 9:00 jsme se sešli v bohnickém kostele sv. Petra a Pavla. Po mši jsme odjeli do centra, kde jsme navštívili Muzeum voskových figur. Zde nás pobavila opravdovost obzvláště některých politických osobností. Prohlídka skončila dříve, než jsme předpokládali, proto nám zbyl před obědem čas na hodinový rozchod. Přestože někteří říkali: "Sejdeme se PŮNKTLICH za hodinu", dorazili o necelou hodinu později. (Že, Johann + Familie?!... :-) ...)

Poobědvali jsme v restauraci s ne moc přátelskou obsluhou. Zde si nás vyzvedla Jana Zemanová, která přivedla další dvě členky Kolpingovy rodiny z Lipska. Všichni jsme se společně odebrali na 1. část prohlídky města, která zahrnovala Pražský hrad a Malou Stranu.

Večeři pro nás připravila zdravotnice z letního tábora.

27.10. (Po) - Po snídani jsme vyrazili přeplněným TESCObusem do obchodního centra v Letňanech. Neplavecká část skupiny zde měla hodinový rozchod, ostat-

ní šli plavat. V bazénu se celá plavecká skupina rozprchla na všechny možné atrakce v hale a znemožnila na ně přístup všem ostatním přítomným, hlavně na tobogán a do výřivky.

Odpoledne jsme si prohlédli v lapidáriu výstavu Mořský svět. Při pozorování rybiček nás Němci naučili několik výrazů, obzvláště nás týrali po celý zbytek setkání s výslovností slovíčka !!!PUTSSCHS!!! (Nicht wahr Sandra, Kevin, ...?!)

Večeři jsme měli v příjemné hospůdce u Strossmayerova náměstí, odkud jsme se jeli odreagovat na rockový koncert do Paláce Akropolis. Hrál kapela PORUCHA, která nám celý večer děkovala za naši přítomnost, jelikož kromě nás tam bylo pouhých cca 20 lidí.

28.10. (Út) - Ráno jsme odjeli do 3D kina v paláci Flora. Promítalo se filmové představení Do hlubin. O zábavu se již u vchodu postaraly brýle, ve kterých jsme

všichni vypadali jako mouchy Tse-Tse.

Z kina jsme šli pěšky na Václavské náměstí. Po cestě jsme se zastavili na oběd, kde si nás vyzvedla Jana Zemanová a vzala nás na 2. část prohlídky města. Podstatnou část odpoledne jsme strávili v Obecním domě - drahokamu pražské secese. Byl státní svátek, vstupné se neplatilo, a tak jsme museli vystát kilometrovou frontu. Ale šlo to

12. společenský ples

Kolpingova díla České republiky, Biskupského gymnázia a Středního odborného učiliště A. Kolpinga Žďár n.S.

10. ledna 2004 ve 20.00 h.
Dům kultury ve Žďáře n.S.

Diskotéka **STANDY HLOŽKA**
CIMBÁLOVKA, TATA BAND

Vstupné 120 Kč

Předprodej vstupenek: Kolpingovo dílo ČR, nám. Republiky 22
591 01 Žďár n.S., tel.: 566 620 207, kolping@kolping.cz

Česko-německé setkání mládeže v Praze

rychle a stálo to fakt za to. Večere byla na Malé Straně.

Večer jsme navštívili osvětlené terasovité zahrady pod Pražským Hradem. Úchvatný pohled! Zde jsme se zúčastnili soutěže o leporelo s pohlednicemi zahrad, Pražského Hradu a okolí.

29.10. (St) - Když jsme si ráno přišli vyzvednout naše německé přátele, velmi mile nás překvapili krásným dárkem. I přesto, že byli unaveni, brzy ráno vstali, šli nakoupit a upekli nám dort ve tvaru srdce.

Dopoledne jsme jeli lanovou dráhou na Petřín, kde jsme nejdříve bloudili v zrcadlovém labyrintu, pak se hodně nasmáli v zrcadlovém sále a nakonec, kromě pár jedin-

30.10. (Čt) - Po příchodu na Kolping jsme zjistili, že většina ještě nemá zbaleno, proto byl odchod chaotický.

Cestou na Hlavní nádraží jsme byli přepadlí z blížícího se loučení. Loučení nám usnadnila zpráva, že vlak do Německa jede o 15 min. dříve, než bylo plánováno. Takže šup do vlaku a než jsme se vzpamatovali, zmizeli naši přátelé v tunelu. Slzy přišly až později.

JSME RÁDI, ŽE JSME VŠECHNY POZNALI A JIŽ TEĎ SE TĚŠÍME NA DALŠÍ SNAD BRZKÉ SHLEDÁNÍ!!! papa :-)

Zapsali: Anna Zemanová
Marie Stiebrová, upravil: Václav Zeman

ců trpících strachem z výšek, navštívili rozhlednu. Oběd byl na Malé Straně, kde jsme se rozloučili s některými českými účastnicemi setkání, kteří druhý den museli do školy. Překvapila nás naše milá Adélka, která rozloučení obřečela.

Po obědě následoval přesun na Staroměstské náměstí, kde byl dvouhodinový rozhod.

Na Kolpingu jsme si připravili slavnostní večeři = darovaný dort, grilované klobásy, sekanou, bramborový salát. Už tento večer jsme byli smutní z odjezdu našich přátel.

Na otcovství se nerezignuje ...

Na okraj spekulací kolem zdravotního stavu svatého Otce Jana Pavla II.

Již při papežově cestě na Slovensko ve dnech 11. až 14. září t.r. se projevil jeho nezanedbatelné zdravotní problémy. Spekulace kolem papežova zdravotního stavu se rozvířují znova poté, co papež ve středu 24. září 2003 nepředsedal pravidelné střední generální audienci na náměstí svatého Petra ve Vatikánu, ale na doporučení osobního lékaře zůstal ve své letní rezidenci v Castel Gandolfo. Shromážděné a nepochybné i částečně zklamané poutníky nicméně pozdravil rozhlasovým poselstvím. Generální audienci v papežově zastoupení předsedal státní sekretář kardinál Angelo Sodano.

Je dostatečně známo, že papežovi nejbližší spolupracovníci se jej již před dvěma lety snažili přesvědčit, aby alespoň omezil program svých cest. Doporučovali mu řídit Církev z Říma, tak, jak to dělali jeho předchůdci po staletí. Papežovo rozhodnutí pokračovat i přes narůstající imobilitu a stále složitější zdravotní a technické aparatury (v současnosti mj. 2 ambulance, defibrilátor, kyslíkové bomby ...), které to umožňují, je jeho výlučným rozhodnutím.

Odpověď je možné hledat už u jednoho z jeho předchůdců, papeže Pavla VI., který navštívil všech 5 kontinentů a byl svými současníky nazýván "apoštolem národů". V důsledku závažných zdravotních potíží, zejména těžké artrózy, v roce 1976, dva roky před svou smrtí, byl nucen odřící předsednictví na mezinárodním eucharistickém kongresu ve Filadelfii. V této souvislosti zvažoval tehdy svou rezignaci na papežský úřad. Odpověď na to, proč tak neučinil, lze možná nalézt ve svědectví jeho tehdejšího sekretáře, Msgr. Pasquale Macchiho: "...chtěl zemřít v plné práci, obával se bezmocnosti, která by omezovala jeho pastýřské povinnosti ve službách Církve a vzhledem k tomu zevrubně zvažoval svou demisi...". Zůstal. Rozhodnutí zůstat až do konce zdůvodnil pak sám Pavel VI. (občanským jménem Giovanni Battista Montini, 1897 - 1978) při jedné příležitosti stručnou poznámkou: " ... nelze rezignovat na otcovství ..."

Pokud jde o Jana Pavla II, který své apoštolské cesty učinil ústředním tématem svého pontifikátu, a pro kterého být papežem, znamená šířit Evangelium přímým kontaktem s věřícími, nikoli z lůžka ve Vatikánu, lze se právem domnívat, že jeho apoštolská cesta na Slovensko stěžejí byla tou poslední, jak spekulují někteří komentátoři. Papež i nadále odpovídá pozitivně na další četná pozvání. Není žádné svědectví o

tom, že by uvažoval o rezignaci. Nahlas vyslovená spekulace o "romantizujícím papeži, který sní o tom, že zemře v letadle", zůstává rovněž pouze spekulací. Daleko blíže skutečnosti, zdá se, je Wojtylovo ztotožnění se s filosofií papeže Montiniho : "...na otcovství se nerezignuje ...".

Papež v tomto pojetí je především otcem a pastýřem svého stáda v transcendentálním smyslu těchto pojmů, kterým seku-larizovaný a zpolitizovaný svět zájmů povýšených nad hodnoty nemůže a možná ani nechce rozumět. V tomto pojetí je rovněž zřejmé, že Církev není politickou stranou, jejíž představitel je nucen barvit si vlasy, hrát golf, vypadat mladistvě a sportovně a nosit módní kravaty, aby se zavděčil svým voličům. Bylo by pošetilé se domnívat, že populismus by mohl pomoci Církvi získat

byť jediného věřícího. V tomto pojetí nelze pohlížet na papeže jako na politika, jehož rezignace v obdobné situaci by mohla být pokládána spíše za ctnost. V tomto smyslu není těžké pochopit, že na otcovství se nerezignuje.

Pavel Jajtner, Vatikán, 25. září 2003

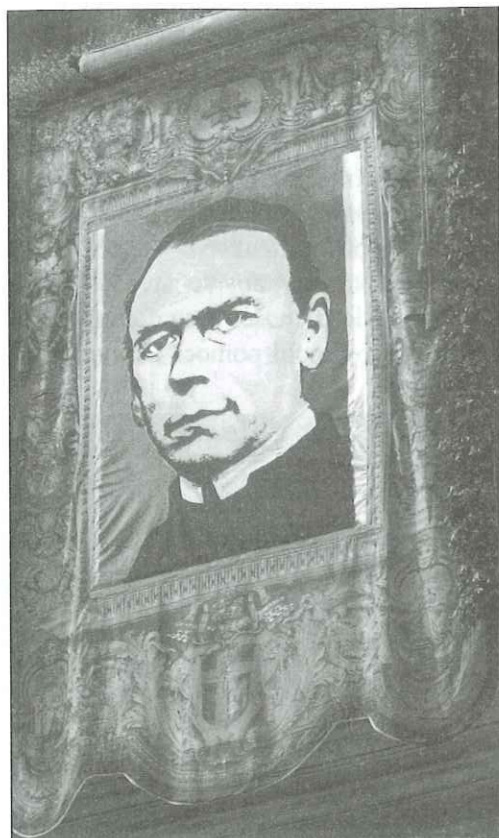

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

Kolín

Na cestě ke svatořečení

Více jak 2000 členů Kolpingu ze všech částí Německa, z jižních Tirol, Polska, Maďarska a Vietnamu se dostavilo ke slavnostnímu pontifikátu 19. září 2003 ve Vysokém dómu v Kolíně, aby společně s protektorem IKW, panem kardinálem

Joachimem Meisnerem, využilo znamení k posílení modlitby ke svatořečení Adolpha Kolpinga. Vnější podnětem pro mši svatou bylo 100. výročí Kolpingova pomníku před minoritním kostelem. Tento památník byl v roce 1903 slavnostně posvěcen za přítomnosti 15.000 členů Kolpingu. Tentokrát přišlo do Kolína 2.000 členů, ale zároveň slavili členové Kolpingu v mnoha katedrálách světa mši svatou, takže počet oslav a modliteb z roku 1903 byl jistě překonán. I po Internetu sledovalo mnoho členů mši svatou a související oslavy památníku a také si mohli zpětně z Internetu stáhnout o-

slavy jako dokument. V prvních dvou dnech využilo této možnosti 16.000 lidí.

V kázání poukázal kardinál Meisner na příkladnou funkci Adolpha Kolpinga. Kolping byl člověk boží, který se považoval za syna božského otce a cítil se být zavázán k tomu, aby otevřel i jiným lidem cestu k božskému otci. Kolping však nebyl pouze náš vzor, zdůrazňuje generální představený, ale byl i náš zastánce. Předložil kardinálovi osnovu modlitby za svatořečení a prosil ho o to, aby ji do knihy proseb za svatořečení zapsal jako první. Naštěstí mohl již 12.000 nashromážděných podpisů s prosbou o svatořečení z Indie kardinálovi předat.

Kolín

Generální představený Axel Werner jmenován monsignorem

Na 2000 shromážděných členů KD dne 19. září ve Vysokém dómu, ale také na generálního představeného Axela Wenera, čekalo na konci slavnostní bohoslužby u příležitosti 100. výročí Kolpingova pomníku velké překvapení. Protektor IKW Joachim kardinál Meisner předal panu generálnímu představenému Axelu Wernerovi jmenovací listinu monsignorem. Kardinál byl potěšen, že Sv. Otec Jan Pavel II. ocenil Axela Wenera tak vysokým vyznamenáním a tím také současně velkým uznáním a zdůraznil odpovědnost generálního představeného za duchovní orientaci IKW. Bouřlivý potlesk návštěvníků bohoslužby ukázal, že členy Kolpingu velice těší uznání jejich generálního představeného.

Kolín

Generální prezidium probere generální radu i svatořečení Adolpha Kolpinga najednou

Generální prezidium IKW se na svém zasedání 17./18. září zabývalo v podstatě přípravou generální rady. Prognózy na generálním zasedání 2003 mohly stanovit, že hlavním tématem IKW pro rok 2004 bude všeobecně přijato téma: "Lidé potřebují rodinu - děti potřebují rodiče". Na všech kontinentech a ve všech národních svazech již probíhá konkrétní plánování na rok 2004. I IKW se v rámci generálního zasedání 2004 znovu chytlo tématu rodina, a to tématu: "Rodina jako domácí církev".

Další bod porady tvořilo téma: "Svatořečení Adolpha Kolpinga". Členové generálního prezidia se nechali informovat o předpokladech ke svatořečení. V souvislosti s tím bylo poukázáno i na význam uctívání svatých a na roli, kterou svatý jako zastánce může mít. Generální prezidium vidí potřebu silněji informovat o významu uctívání svatých v kato-

Zprávy z Mezinárodního Kolpingova díla

lické církvi a představit Adolpha Kolpinga jako možného zastánce lidí v nesnázích a v obavách.

Kolín

Kolpingovo dílo Evropa se aktivně obrací proti eutanázii

Z podnětu jednání v parlamentárním shromáždění Evropské rady schválilo KD Evropa prohlášení, ve kterém se jednoznačně vyslovili proti eutanázii. Až dosud jednotná linie Evropské rady se rozpadá díky předloze výboru pro sociální, zdravotní a rodinné záležitosti. KD ve svém vyjádření poukazuje na to, že musí být přihlíženo k oprávněným prosbám mnoha lidí na důstojnou smrt a po lékařích se žádá, aby mírnili bolest aniž by na přání pacienta prodlužovali proces umírání. Toto přání - touha po smrti - však musí být jasně vymezeno, a to aktivní eutanázií, která je uměle způsobena prášky nebo injekčními jehlami. KD Evropa se ve svém vyjádření zavazuje objasnit tento rozdíl v rámci své osvětové práce.

Německo

Kolping jako křesťanská ochranná skupina

Ve vzpomínce na partnerství během doby rozdělení Německa uspořádalo KD Magdeburk a KD Paderborn již potřetí společný Den Kolpingu. Do sálu přišlo více jak 600 účastníků, aby si vyměnili společné zkušenosti, a aby znovu osobně prohloubili několik let vznikající kontakty. V rámci slavnostní mše svaté poukázal biskup Leo Nowak na to, že v dobách komunismu bylo Kolpingovo dílo označováno jako křesťanská ochranná skupina. Biskup vyzval členy KD, aby toto klasifikování státní bezpečnostní služby pochopili jako popud a pozitivně se chápali jako ochranná skupina křesťanské víry. Právě v tomto sekularizovaném světě musí Kolping působit jako misionářská skupina, která nese víru do světa.

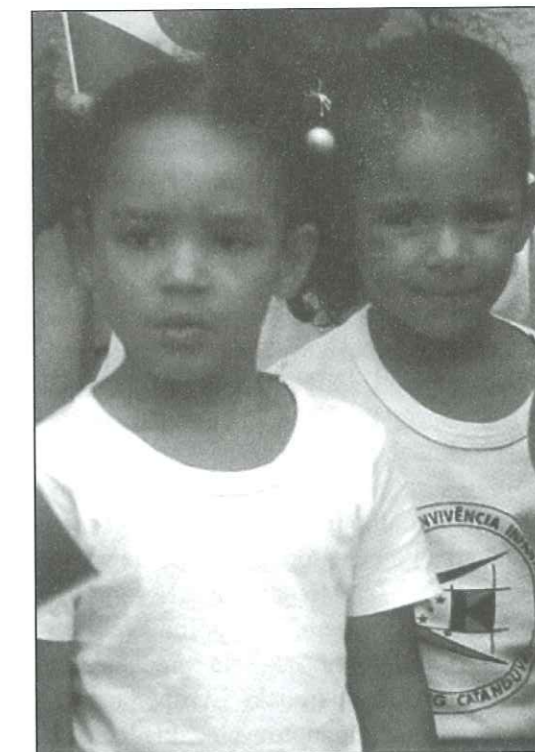
Brazílie

Ježíš Kristus a Adolph Kolping následují

Pod heslem "Ježíš Kristus a Adolph Kolping následují" se konal 4. národní kongres brazilského KD. 532 účastníků z 20 spolkových zemí přijelo od 25. do 27. června 2003 na tento kongres do Sao Paulo, aby společně přemýšleli, co v dnešní době znamená křesťanské bytí, a jak může konkrétně žít solidarita. Velký počet účastníků byl pro KD Brazílie již malým zázrakem, člověk by očekával, že na základě hospodářské krize v zemi a tím vzrůstající chudobě se mnoho členů Kolpingu zdrží účasti. Někteří účastníci zaznamenali až 58 hodin jízdy autobusem pro další vývoj důležitého kongresu

Kolpingova díla. Význam kongresu a smysl KD Brazílie byl také potvrzen tím, že mnoho politiků se zúčastnilo jednotlivých pracovních jednotek kongresu a arcibiskup ze Sao Paula Claudio kardinál Hummes vedl úvodní referát a i sekretář brazilské Biskupské konference Odilio Pedro Scherer navštívil kongres. Delegáti KD z nejrůznějších oblastí objasnili, jaký konají přínos k řešení sociálních problémů země jako část civilní společnosti a jaký je přínos k běžící kampani vlády "Žádný hlad". KD se tímto kongresem prezentovalo jako nedílná součást civilní společnosti a jako společnost věřících.

Hubert Tintelott

Budapešťský manifest a prohlášení

Milí přátelé,

Evropa stojí před zcela novým a rozhodujícím krokem. Zaprvé zažíváme rozšíření Evropské unie z 15 na 22 států. To je logický následek politických změn z roku 1989. Zadruhé zažíváme diskusi o evropské ústavě, kterou vypracoval Evropský konvent a která má být základem pro novou úpravu odpovědnosti v Evropě. Současně má tato ústava jasně popsat a určit cíle a hodnotové základy Evropské unie.

Kolpingovo dílo se po druhé světové válce vždy intenzivně zasazovalo za evropskou integraci, přičemž se opíralo o myšlenky papeže Pia XII, který evropskou integraci chápal jako příspěvek k mírovému soužití mezi evropskými národy. Kolpingovo dílo přitom není pouze pozorovatelem a komentátorem tohoto integračního procesu (prostřednictvím Evropských dnů, konferencí, seminářů, politických prohlášení), ale samo aktivně přednáší své představy o demokratické Evropě postavené na pevných hodnotových základech.

Při budapešťském kontinentálním shromáždění Kolpingova díla jsme tuto tradici potvrdili a formou manifestu jsme široké veřejnosti představili naše stanovisko k návrhu evropské ústavy. Současně vznikly dva dokumenty :

1. Budapešťský manifest

Budapešťský manifest má navazovat na Salcburský manifest, který Kolpingovo dílo Evropa formulovalo a schválilo na podnět Salcburských Kolpingových dní (16. - 19.5.1996).

Tímto manifestem Kolpingovo dílo Evropa reaguje na aktuální diskusi k předkládanému návrhu evropské ústavy a zaujímá především stanovisko k základním hodnotám, obsaženým v tomto návrhu. Kolpingovo dílo Evropa je totiž přesvědčeno, že Evropa má být více než hospodářské společenství (stále více se vyvíjející ve federální politické společenství). Musí být také společenstvím duchovních hodnot. Je třeba si uvědomit, že ani demokratický

systém v Evropě by nemohl dlouhodobě dostatečně účinně hájit lidskou důstojnost, pokud nebude v otázce základních hodnot dosaženo konsensu. Svobodně demokratický a sociální právní řád předpokládá v tomto směru závazná rozhodnutí. V této souvislosti bere Kolpingovo dílo Evropa s povděkem na vědomí, že v předkládaném návrhu evropské ústavy jsou pojmenovány tyto hodnoty, které mohou být základem pro společný život lidí v Evropě. Toto pojmenování základních hodnot, na kterých bude sjednocená Evropa postavena, nás však ještě nechrání před nebezpečím, že různé společenské síly budou tyto pojmenované hodnoty rozdílně interpretovat. Kolpingovo dílo Evropa svým Budapešťským manifestem vyjadřuje souhlas s těmito hodnotami a chce je včlenit do politických diskusí.

Chceme proto požádat všechny národní svazy Kolpingova díla, aby Budapešťský manifest nejen přeložily, ale také šířily mezi politiky, strany, ministerstva, zabývající se těmito otázkami. Manifest by bylo dobré zaslat také na příslušná církevní místa. Současně může být Budapešťský manifest podnětem a námětem vzdělávacích akcí v Kolpingově díle.

2. Budapešťské prohlášení

Toto prohlášení se obrací na členy Kolpingova díla. Ukazuje, jakého stavu dosáhla evropská integrace, a před jakými výzvami dnes Evropa stojí. Současně prohlášení popisuje jaké úkoly z toho pro nás členy Kolpingova díla vyplývají, a kde je obzvláště naše aktivní zapojení žádoucí. Toto prohlášení by mělo být v rámci národních svazů Kolpingova díla aktivně šířeno.

Budapešťský manifest a prohlášení

Pokud zaznamenáte na politické úrovni nějaká vyjádření nebo komentáře k těmto dokumentům, budeme za zaslání kopie velmi vděční.

Věříme ve vaši podporu při prosazování těchto dokumentů.

S přátelskými pozdravy
Michael Hanke, předseda
Hubert Tintelott, evropský sekretář

Budapešťské prohlášení Kolpingova díla Evropa

Svět se mění

Svět prožívá v současné době v mnoha oblastech dramatické změny. Ty staví před světové společenství, ale také evropské národy, velkou výzvu. Najednou zde máme celosvětovou krizi v oblasti zaměstnanosti. Stále více lidí je neúspěšných při hledání pracovních příležitostí a alternativní možnosti příjmů také chybí. Dochází také ke stálému prohlubování chudoby širokých vrstev společnosti, přičemž jen malá společenská skupina z tohoto vývoje profituje.

Díky tomuto vývoji, způsobenému také globalizací, je oslaben stávající sociální systém zabezpečení a vzniká tak nutná potřeba reformy, která povede v různých zemích k sociálnímu napětí. To bude vyžadovat zcela nové projevy solidarity mezi jednotlivými společenskými skupinami a generacemi.

I přes velký rozdíl v životní úrovni mezi Evropou na jedné straně a Afrikou, Asií a Latinskou Amerikou na straně druhé, je také Evropa tímto vývojem velmi poznamenána. To vede k velkým migračním vlnám a mnoho lidí hledajících azyl, práci a živobytí proniká do Evropy, do jejíž společnosti musí být integrováni. V souvislosti s tímto stavem je žádoucí zvýšená míra mezinárodní solidarity, která velkou migraci zmenší a těmto lidem nabídne možnost obživy v místě jejich bydliště.

Jak změny ve světě práce s jeho stále rychlejším technologickým vývojem, tak i integrační potřeby migrujících osob, kladou stále vyšší požadavky na systém vzdělávání. Jak ve všeobecném tak i v odborném vzdělávání je potřeba zvýšené aktivity a prostředků, aby lidé byli způsobilí zvládnout rostoucí nároky na ně kladené.

Ale nejen v hospodářské oblasti došlo k silným změnám. Po konci studené války a zhroutilí komunistického systému se staly USA jedinou světovou velmocí. Tím se také podstatně změnila role OSN, při zajišťování práv národů a prosazování míru. Oslabování práv národů je také hrozbou pro zachování lidských práv a důstojnosti.

Lidská důstojnost je však také ohrožena aktuálním vývo-

jem ve výzkumu. Mnohé trendy v biotechnologii redukuje člověka na zásobárnu náhradních dílů a lidská důstojnost je hned na začátku života, ale také na jeho konci, ve vysoké míře ohrožena.

Hlas Evropy je žádán

Vzhledem ke světovému vývoji jsou dnes jednotlivé státy nadále přetížené při hledání vhodných řešení mnoha rozmanitých výzev a problémů. Evropa bezprostředně po konci druhé světové války poznala, že nejen v hospodářských otázkách, ale také při zajišťování míru, musí existovat spolupráce. Postupem času nabral evropský integrační proces na hloubce a dynamice a zahrnuje stále více oblast politickou.

Po rozšíření Evropské unie bude okruh členských států výrazně rozšířen a poprvé bude překonána hranice, která ještě před několika roky rozdělovala Evropu tzv. železnou oponou. Evropská unie může po rozšíření s ještě větším důrazem pozdvihnout ve světovém společenství svůj hlas ve prospěch evropských národů.

Návrh Evropské ústavy předložený Evropským konventem představuje nejen únosný kompromis s ohledem na další práceschopnost evropských institucí po rozšíření EU, ale také další krok k vybudování federalistické Evropy. Návrh ústavy bere (bez výslovného pojmenování), s ohledem na jeho hodnoty a cíle, také zřetel na křesťanský obraz člověka a usiluje o konkurenceschopné tržní hospodářství.

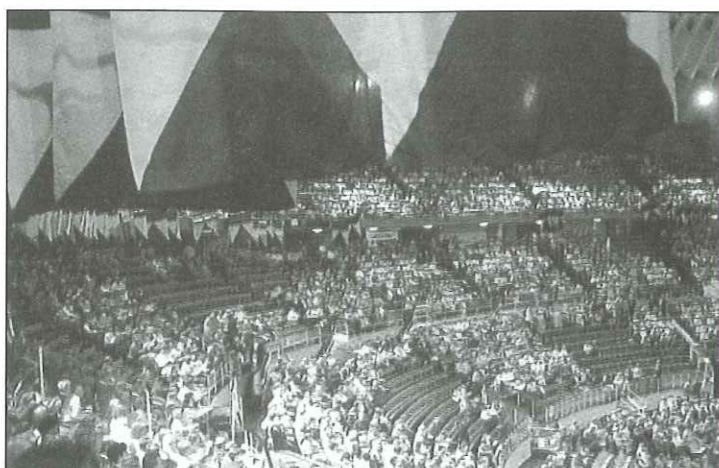
Hodnoty a cíle Evropské unie pojmenované v návrhu ústavy, navazují na kulturní, náboženské a humanistické tradice, které Evropě dodávají zvláštní identitu.

Kolpingovo dílo Evropa si dává závazky

Celosvětové změny jsou výzvou nejen pro státy, ale také pro občanské aktivity, jakou je například Kolpingovo dílo. Kolpingovo dílo Evropa od konce druhé

Budapeštský manifest a prohlášení

světové války intenzivně podporuje evropský integrační proces. Vidí v tomto procesu vhodnou cestu k zajištění míru v Evropě, k řešení aktuálních společenských problémů a chápe ho jako příspěvek k nastolení obecného blaha ve světě.

Evropská unie ale bude moci tato očekávání plnit pouze tehdy, pokud si vždy vzpomene na své kořeny a bude opatrovat společné hodnoty. Kolpingovo dílo je přesvědčeno, že právě tyto společné hodnoty obsahují velkou integrační sílu a jsou základem pro rostoucí solidaritu mezi lidmi ve všech částech Evropy.

Pohled na aktuální vývoj v Evropě však zřetelně ukazuje, že ani základní hodnoty, pojmenované v návrhu Evropské ústavy, nemohou být v žádném případě brány jako samozřejmé a neohrožitelné. Bude proto potřeba neustálého úsilí, které význam těchto hodnot, pro šťastné spolužití mezi lidmi, ozřejmí. Kolpingovo dílo jako katolický svaz vidí zvláštní odpovědnost v zachování a pečování o hodnoty, které byly ve velké míře ovlivněny právě křesťanstvím.

S odpovědností k Bohu a lidem se Kolpingovo dílo zasazuje:

- za ochranu a zachování lidské důstojnosti a za respektování lidských práv
- za svobodný rozvoj lidstva a ze svobody vyplývající zodpovědnost za sebe samého, ostatní lidi a celou společnost
- za ochranu a zachování demokracie jako společenského zřízení, které jednotlivci zajišťuje právo na spolurozhodování a ochranu jeho svobod
- za právní systém, který bude ochranou proti svévolnému jednání státní správy
- za solidaritu, jako samozřejmý princip politického jednání
- za manželství a rodinu jako základy lidské společnosti a místo poskytující všestrannou pomoc, předávající život a výchovu
- za náboženskou svobodu a právo církvi svobodně řídit své vnitřní záležitosti, pokud tím nebudou ohrožena základní lidská práva a základy demokratického zřízení
- za právo občanských sdružení a aktivit na spolupřetváření společnosti a zodpovědné převzetí společenských úkolů

Usnesení přijato na Kontinentálním shromáždění Kolpingova díla Evropa 27. září 2003 v Budapešti.

Dětský tábor na Šumavě

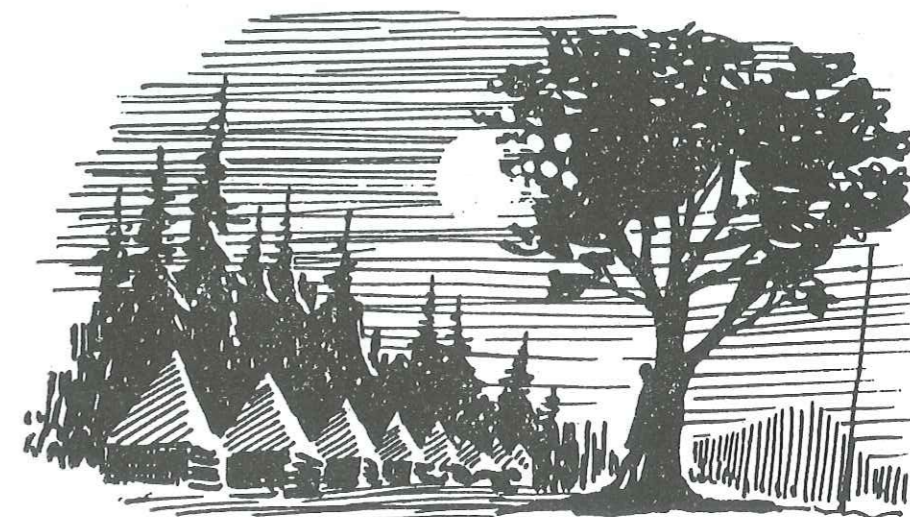
Ve dnech 17. - 27.8.03 se v malebné vsi Zálesí u Vacova na Šumavě uskutečnil druhý ročník Dětského křesťanského tábora, pořádaného KR Dobrá Voda u Hartmanic.

Na deset dní se všech 21 zúčastněných dětí proměnilo v cestovatele, pátrající v nejrůznějších zemích po indicích vedoucích k pokladu nedozírné ceny. A nebyly to země ledajaké. Navštívili jsme mimo jiné Múzománii, kde jsme si vytvořili vlajky a hymny, dále Sportland, kde jsme změřili své síly v nejrůznějších netradičních disciplínách, s komisařem Rexem jsme odlévali stopy, pomáhali jsme pohádkovým bytostem v jejich říši a naučili jsme se od nich spoustu užitečných dovedností, dokonce jsme i prošli stezkou odvahy.

Při modlitbách jsme se dozvěděli něco nového o svých křesťanských patronech, zamýšleli se nad některými myšlenkami z Bible a naučili se hodně písniček. Zároveň děkujeme páterům Vaškovi Salákovi a Jiřímu Kalašovi, kteří nám poskytli duchovní péči.

Nakonec byl poklad šťastně nalezen a my se museli rozjet do svých domovů, někteří i se slzičkami v očích, ale se spoustou krásných zážitků i nových přátelství. Věřím, že těch 10 slunných dní nám všem utkvělo v paměti a já mohu za vedoucí slíbit, že uděláme vše pro to, abychom se příští rok opět sešli.

Za "Zálesáky" Petr Matějka

Co spojuje Evropu?

Jedním z cílů Kolpingova díla je vychovávat lidi a vést je k tomu, aby se aktivně snažili udělat něco pro společnost. Proto Mezinárodní Kolpingovo dílo pořádá několikrát ročně různé semináře na aktuální společenská a politická témata. Sám Adolph Kolping, zakladatel tohoto hnutí, věnoval nemalé úsilí tomu, aby udělal svět přijatelnějším a přívětivějším. Jeho životním heslem bylo: "Potřeby doby vám ukáží, co máte dělat."

V současné době je velmi aktuální otázka rozšiřování Evropské unie. Proto se Kolpingovo dílo zaměřuje právě na tuto problematiku a nabízí na toto téma různá setkání a semináře. Nejde o "schůzky" na nejvyšší úrovni, ale o setkání oby-

čejných lidí, kteří se zajímají i o věci, jež přesahují obzor jejich rodiny a zaměstnání. Kolpingovo dílo tam zve zástupce Kolpingových rodin z různých zemí, především ze střední a východní Evropy. Jeden ze seminářů proběhl ve dnech 16. až 19. října ve Wendgräbenu, v zámečku nedaleko Magdeburku. Objekt slouží jako vzdělávací středisko nadace Konráda Adenauera, která jej dává Kolpingovu dílu pravidelně k dispozici právě pro pořádání seminářů.

Co spojuje Evropu?

Sjelo se nás čtyřicet sedm zástupců z devíti zemí (Německo, Rakousko, Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Polsko, Ukrajina a Jugoslávie). Naše republika tam měla čtyři zástupce. Přednášející se zabývali problémy rozšíření Evropské unie, návrhem nové Evropské ústavy apod. V pracovních skupinkách se horlivě diskutovalo na téma "Jaký by měl být ideální Evropan?". Jednou z nejčastěji zmiňovaných vlastností byla tolerance. Je třeba respektovat druhé v jejich jinakosti a zároveň usilovat o jednotu. Dalším tématem diskuse bylo "Čím může obohatit Východ Západ a naopak". Musíme si uvědomovat, že obohacení není nikdy jednostranné.

Neméně důležitá byla i neformální náplň semináře. Možnost promluvit si s různými lidmi z různých zemí a poznat, jak se dívají na svět. Právě tady jsme získávali nejvíce látky k přemýšlení. Mezi jednotlivými státy jsou totiž obrovské rozdíly. Znovu jsem si uvědomila, že se navzdory všem problémům máme dobře a že máme povinnost pomáhat. Němci - alespoň tam přítomní - už mnohdy udělali ne jeden krok. V rozhovoru s jedním starším pánem jsem se například zmínila o Kubě. Okamžitě se mu rozzářily oči: "Kuba, tam já jezdím strašně rád. Už jsem tam byl pětkrát a pokud to vyjde, jedu i příští rok!" Překvapilo mě to, a tak jsem se zeptala, co ho právě tam tak táhne. Nechápala jsem totiž, co je na této zemi pro Němce tak atraktivní: "Jezdím tam kvůli lidem. Vezmu s sebou co nejvíce věcí, abych jim je mohl dát. Víš, oni jsou na tom strašně špatně," řekl prostě. Velmi mě to oslovilo. Je to tak trošku boj dona Quijota s větrnými mlýny. Nemůže nijak zásadně pomoci, ví, že je to kapka v moři, ale nedá se odradit.

Jak vyplynulo postupně z rozhovorů, snad každý z přítomných Němců a Rakušanů nějak pomáhá. Jezdí do Rumunska, Moldávie, na Ukrajinu, do Afriky, na Kubu... Nesmím mě oslovilo, že tito lidé tam nejezdí proto, aby si užili levné dovolené. Jezdí tam pomáhat, vozí tam věci, peníze. Jedni manželé létají každé dva roky do Tanzanie. Vozí do vesnic léky a pomoc za peníze, které mezitím ušetřili a které dostali od přátel. Rakouský kněz zase jezdí velmi často do Rumunska a Moldávie. Je už starší, tak jsem se ho zeptala, jestli tam jezdí sám nebo má řidiče. Zatvářil se udiveně: "Sám. To se přece jede více do auta."

Sobota byla věnována návštěvě nedalekého Magdeburku, spolkového hlavního města. Tam jsem si znovu uvědomila velký rozdíl mezi východní a západní částí Německa. V bezprostřední blízkosti krásných gotických a románských památek ční - místy našťastí už zrenovované - socialistické paneláky a celé město působí značně chaoticky. Také atmosféra je tam jaksi ponurá. Možná je to způsobeno problémy, které s sebou nese vylidňování nových spolkových zemí a tamní vysoká nezaměstnanost.

Autorka článku Eva Lajkepová byla myšlenkou evropského spojení doslova nadšená.

Nádherným završením semináře byla sobotní večerní mše, kterou celebroidal již zmiňovaný vídeňský kněz, P. Alfred Weiss. Ve všech národních jazycích a v církevní latině jsme zpívali "Aleluja, sláva Bohu". Také Otčenáš byl ve všech devíti jazycích. A pozdravení pokoje si dával každý s každým. P. Alfred tím chtěl poukázat na to, že pokoj je velmi vzácný a je třeba jej druhým přát. A vytvoření pokoje že stojí námahu a čas. A Bůh nám svůj pokoj skutečně seslal. Všichni jsme jej cítili a bylo nám líto, že se ráno zase všichni rozjedeme.

Cestou domů jsem přemýšlela nad všemi těmi novými lidmi a podněty a říkala jsem si:

"Pořád se srovnáváme s těmi bohatšími a připadá nám, že jsme na tom špatně. Proč bychom se neměli spíše dívat na ty chudé, abychom si uvědomili, že jsme natolik bohatí, že můžeme pomáhat?" Opravdu by bylo krásné, kdyby Evropská unie sloužila tomu, aby nikdo nežil v bídě a nedůstojných podmínkách. A to záleží opravdu na každém z nás.

Eva Lajkepová

KR Nýřany

Architektonický skvost českého baroka - Svatá Hora.

Diecézní pouť - Klášter Teplá

V sobotu 6. září jsme se vydali na diecézní pouť do kláštera premonstrátů v Teplé. O půl desáté byli všichni poutníci přivítáni biskupem plzeňským Františkem Radkovským a Filipem Zdeňkem Lobkowiczem O. Praem.

Mše svatá byla sloužena o půl jedenácté v kostele sv. Panny Marie, který byl zaplněn do posledního místa. Zakončení bylo v klášterní zahradě na křížové cestě.

Sluníčko přálo všem poutníkům a všichni si nabrali plno duševní síly do všedních dnů.

14.9. návštěva z Německa

Dne 14. září jsme přivítali vzácnou návštěvu u Huřtů v Uhercích. Naši přítelkyně z Eschede paní Josefu Trinzeek a její známou rovněž z NSR. Tato paní patří ke sdružení Rosa Mystica v NSR a navštěvuje hlavně postkomunistické státy, kde nejvíce utrpěla katolická víra. Tam přináší útěchu a naději. Rozdávají posvěcené růžence, madonky, svaté obrázky, a hlavně sošky Panny Marie Rosa Mystica a Panny Marie Fatimské.

Beseda byla věnována poutnímu místu v Herolstachu (NSR), kde se zjevovala P. Marie sedmi dívkám. Konají se tam velká procesí. Setkali jsme se zde i s P. J. Šťastným z Blovic, který nám všem pozhnal. Bohu díky za tak krásné odpoledne.

A díky našim překladatelkám paní Žánové a paní Petrikové.

20.9. setkání v Uhercích

Už po 9. se konala pobožnost u kapličky bl. Hroznaty v Uhercích. Tentokrát se sešlo 36 poutníků ze širokého okolí. Přijeli též manželé Komínkovi ze St. Plzeňce.

Velice pěkné kázání měl připravené P. Stanislav Uhlíř, náš duchovní správce naší KR.

Po mši svaté bylo setkání a pohoštění u tradiční "Hroznatovy mísy".

Již se těšíme na další setkání. Pravidelně přichází farnice ze Zbůchu, které s námi jezdí na poutní zájezdy.

12.10. Poslední poutní zájezd

V sobotu 12.10. jsme se vydali letos na poslední poutní zájezd, kterého se zúčastnilo 35 dospělých poutníků a 5 dětských poutníků.

První zastávkou byl Rožmitál pod Třemšínem. Zde jsme byli očekáváni průvodkyní paní Hořejší (sestra naší členky paní Žánové). Zastavili jsme se na místním hřbitůvku. Kde odpočívá Jakub Jan Ryba. V kostele Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále sloužil mši svatou náš P. Stanislav Uhlíř.

Poté jsme se zastavili ve Vysoké u Příbrami, kde pobýval A. Dvořák.

Poté jsme se rozjeli na Svatou Horu v Příbrami.

Zde jsme si prohlédli celý areál, navštívili všechny nádherné opravené prostory. Po krátkém odpočinku jsme se rozjeli domů.

Zapsala Jaroslava Sušická, členka a kronikářka KR Nýřany

Kolping jako laický svaz

V sérii "Směrnice a základní dokumenty" dnes představujeme dokument "Kolpingovo dílo jako katolický laický svaz".

Třístranný dokument, který byl v r. 1987 schválen na generálním shromáždění Mezinárodního Kolpingova díla v Římě, tvoří samotný základ pro práci Kolpingu a pro pojetí svazu. Proto vyšly pod názvem "Účast v apoštolátu" následující podklady pro vytyčení cíle a činnosti Kolpingova díla: Osoba a poslání Ježíše Krista, katolické sociální učení a chťení a jednání Adolpha Kolpinga. Jako rodinná společnost nabízí KD pomoc a orientaci a pomáhá v hledání víry.

Soužití společnosti s církví

Duchovní kořen svazu spočívá v církvi. Proto je potřebné soužití společnosti s církví. Toto zakořenění musí být neustále zdůrazňováno a uvědomováno si. Při plnění úkolů ve svazu náleží velký význam spolupracujícím kněžům. "KD od svého založení usiluje a realizuje partnerskou spolupráci mezi laiky a duchovními." Proto KD bude potřebovat i v budoucnu aktivně angažovanou spolupráci duchovních.

Společenské vztahy

Jak jednotliví členové, tak také svaz, žijí v rozmanitých společenských vztazích. Je to šance a úkol zároveň. "Budování důstojné společnosti vyžaduje od členů i svazu aktivní jednání a spolupráci." Základem je proto katolické sociální učení. Toto poskytuje vysvětlení o tom, jak má vypadat křesťanské pojetí lidí odpovídající sociální třídy. Členové získávají z katolického sociálního učení, jak bylo popsáno v Sociální encyklice a konkretizováno v usneseních regionálních a národních Biskupských konferencích, odpověď na otázky, na jaké hodnoty a cíle se mají orientovat, aby bylo vyhověno jejich sociální odpovědnosti.

Na tuto odpovědnost se ve všech dokumentech stále poukazuje. Je to také proto, že práce Kolpingu je stále ve spojení s vyjednáváním. "KD proto vidí hlavní úkol v tom, podnítit a uzpůsobit své členy společnou myšlenkou, společnou řečí a společným jednáním."

Kolping jako laický svaz

Solidarita se všemi lidmi

Jako mezinárodní svaz je KD zvláštním způsobem předurčeno k solidaritě se všemi lidmi. "Propast mezi průmyslovými státy a tzv. rozvojovými zeměmi je stále větší a stala se mezinárodní sociální otázkou dnešní doby." Proto se KD snaží na této sociální otázce spolupracovat.

Spoluodpovědnost v církvi

"Kolpingovo dílo je chápáno jako lid boží, a proto také nese spoluodpovědnost za církev." KD chce spolupracovat a aktivně se podílet spolu s církevním úřadem na vedení církve na všech úrovních. Ve svazu se spojují laikové jako svědkové Krista ve slovu i skutku. Svazy zesilují účinnost jednotlivců a přinášejí do církve způsob života, vývoj a úkoly společnosti. Dokument definuje svazy jako "křesťanské struktury ve společnosti a společenské struktury v církvi."

Laický apoštolát: rozmanitost v jednotnosti

"Mnohotvárný laický apoštolát je pro církev obohacujícím." KD uznává potřebu koordinovat rozmanité formy laického apoštolátu. "Přitom musí být respektována rozmanitost duchovního nadání a také v církvi nutná a uznávaná pluralita."

Claudio Brentini

Ve zkratce

Dokument "Samozřejmost Kolpingova díla jako katolického lidového svazu" nalezneme v základních dokumentech 02. Obsahuje 3 strany a můžeme ho nalézt i na internetu (www.kolping.ch, Internationales Kolpingwerk)

Srostlý s církví

Duchovní kořen svazu se nalézá v církvi. Jako katolický lidový svaz KD usiluje o partnerskou spolupráci mezi laiky a duchovními.

Zodpovědné jednání

Budování důstojné společnosti si žádá jak od členů tak i od svazu aktivní jednání a spolupráci. Základem pro to je katolické sociální učení.

Spoluodpovědnost laiků

Svazy zesilují účinek jednotlivců a přinášejí do církve způsob života, vývoj a úkoly společnosti. A k tomu je rozmanitý laický apoštolát pro církev obohacujícím.

Podpora rodiny a rodinná politika

Jako členové křesťanského sociálního hnutí máme jistě zájem na rozvoji rodin a rodinné politiky v České republice, neboť soudržnost a správné fungování celé společnosti jsou možné jen když je zdravé její jádro, svazek muže a ženy vychovávajících děti.

Během české ekonomické transformace v devadesátých letech byl uplatňován individualistický liberální koncept, který prosazoval jednotlivce jako základní stavební jednotku pro budování společenských a ekonomických struktur ve společnosti. Hlasy volající po podpoře tradičního rodinného modelu měly pouze minimální prostor či byly zcela překryty jinými politickými tématy. Dnes můžeme sledovat výsledky, které nám dosavadní okrajová péče státu o rodiny přináší. Jsou jimi zejména stále se snižující počet narozených dětí, a tedy vymírání českého národa, vysoká rozvodovost či snadná ekonomická zranitelnost rodin s malými dětmi.

K obnovení zájmu o rodinnou tematiku ve společnosti i v politice chce přispět i Evropská akademie pro demokracii, Junior klub křesťanských demokratů a Konrad-Adenauer-Stiftung, které spolupracují na snahách o rozpoutání veřejné i odborné diskuze na toto téma. Tyto aktivity by měly vrcholit zpracováním a zveřejněním nashromážděných příspěvků a názorů, jejich prezentací veřejnosti a zejména jejich využitím při práci na podpoře rodiny na všech úrovních, od obecní až po tu celostátní.

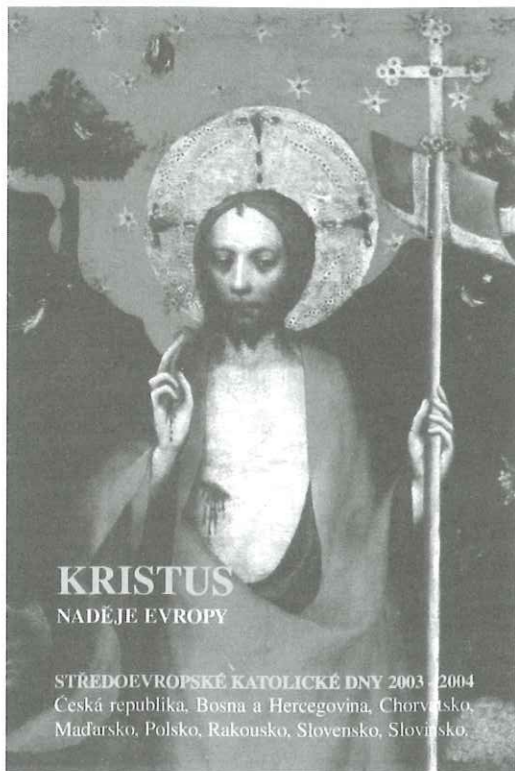
Několik referátů, které vám mají při úvahách o možnostech podpory rodin pomoci, již bylo zpracováno a jsou přístupné například z internetových stránek www.juniorklub.cz či www.ead.cz. Mezi těmito autory jsou Michaela Freiová s tématem rodiny jako úkolu pro konzervativní politiky, Jaromír Žegklitz, který se zaměřil na ekonomickou znevýhodněnost rodin s dětmi či poslanec Josef Janeček, popisující aktuální balíček rodinných zákonů KDU-ČSL. David Macek, kandidát KDU-ČSL do Evropského parlamentu, ve svém příspěvku provedl analýzu dosavadních úspěchů při prosazování tématu rodinné politiky a zajímavými příspěvky se podíleli i Jaroslav Šturma a Jan Hladký. Tyto startovní texty mají být inspirací pro další přispívatele, kteří svým názorem mohou rozvíjející se diskuzi obohatit. Zájemci tak mohou navštívit výše uvedené internetové stránky, s texty se seznámit a své názory a zkušenosti z práce Kolpingova díla ČR v oblasti podpory rodin zaslat na email rodina@ead.cz.

Petr Jäger, Junior klub křesťanských demokratů
a člen Kolpingovy rodiny Žamberk, jager@juniorklub.cz

Středoevropské katolické dny 2003/2004

O Středoevropských katolických dnech jistě mnozí z nás již slyšeli. Stejně tak o závěrečné pouti do rakouského Mariazell, která má být vyvrcholením této akce. Při setkání Kolpingových rodin 29.11. v Česko-ovicích jsme zvažovali účast členů Kolpingova díla ČR na této pouti. Předsedové Kolpingových rodin dostali za úkol zjistit do konce roku 2003 zájem členů jednotlivých rodin a o něm pak informovat Centrální svaz. Pro naši případnou účast by zřejmě přicházel v úvahu sobotní program 22. května. V případě zájmu by bylo možné vypravit na toto známé poutní místo společný autobus.

Kristus naděje Evropy

"Evropo, otevři dveře Kristu!" zdůraznil papež Jan Pavel II. při své poslední pastorační návštěvě Rakouska v roce 1998.

Inspirováni těmito slovy a v souvislosti s rozšiřováním Evropské unie se rozhodly Biskupské konference Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, Polska, Slovenska, Slovinska, České republiky, Maďarska a Rakouska uspořádat poprvé společně "Středoevropské katolické dny". Odpověď věřících na výzvu papeže a znamení doby je vyznáním slovem i skutkem a je vyjádřeno v motu Středoevropských katolických dnů: Kristus - naděje Evropy! Středoevropské katolické dny jsou tedy míněny jako znamení nutné integrace a sjednocení Evropy. "Katolicita", tedy všeobecnost církve spojuje lidi a národy ve víře v Ježíše Krista, Pána dějin. V popředí proto stojí vyznání, které je vyjádřeno motem: Kristus - naděje Evropy. V těchto slovech je také nastíněna podstata této společné cesty, jejímž vyvrcholením bude v rámci Středoevropského katolického dne pout' do Mariazell.

Program v Mariazell:

- 21. května večer - zahajovací slavnost pro mládež
- 22. května dopoledne - procesí k místu konání mše svaté (letišť)
- 11.-13.00 poutní mše svatá
odpoledne pobožnost a požehnání na cestu
večer program pro mládež
- 23. května dopoledne nedělní mše svatá
s aktivní účastí mládeže

10. výročí činnosti KR Kunštát

V kunštátském kostele sv. Stanislava vystoupily v rámci oslav místní Kolpingovy rodiny pěvecké soubory z Letovic a Lanškrounu. Jejich vystoupení vzbudilo velký ohlas a aplaus u posluchačů, kteří zaplnili kostel doslova až po strop.

Na obrázku vpravo zakládající předseda KR Kunštát a člen představenstva KD ČR Alois Havelka.

Veškeré dění v KR Kunštát je poctivě zaznamenáno Evou Kameníkovou v kronice Kolpingovy rodiny.

Po kulturním programu v kostele proběhlo přátelské posezení členů a přátel Kolpingovy rodiny v klubovně v prostorách místní fary.

11. ročník mezinárodního halového fotbalového turnaje Kolpingova díla ČR

V sobotu 15. listopadu 2003 se konal v blanenské hale ASK fotbalový turnaj Kolpingova díla ČR. Kolpingovo dílo má v celé ČR 31 základních článků - tzv. Kolpingových rodin. Osm z nich vyslalo svá fotbalová družstva na tento turnaj. Díky mezinárodnímu charakteru Kolpingova díla se letošního turnaje zúčastnila také dvě družstva z Laufu (město ležící nedaleko Norimberka) a jedno z maďarského Érsekvadkertu. Zahájení turnaje se ujal předseda Kolpingova díla ČR

Stanislav Bělehrádek a blanenský duchovní správce a současně zástupce místní Kolpingovy rodiny P. Jiří Kaňa.

Celkem se tedy sešlo 11 družstev, která spolu zápolila nejdříve v základních skupinách a poté vyřazovacím systémem ve čtvrtfinále a semifinále. Německá družstva narazila letos na silné soupeře a obsadila poslední dvě místa. Domácí mladé blanenské družstvo se naopak představilo v dobrém

Slavnostního zahájení tohoto ročníku turnaje se ujali zprava: předseda KD ČR Stanislav Bělehrádek, duchovní správce KR Blansko P. Jiří Kaňa a předseda KR Blansko Josef Kupčík.

11. ročník mezinárodního halového fotbalového turnaje Kolpingova díla ČR

světle a obsadilo slušné 7. místo. Maďarští přátelé se museli spokojit se třetím místem, ačkoliv se před turnajem netajili nejvyššími ambicemi. Ve finále se nakonec utkala družstva z Dyjákoviček a Věžnic a po penaltovém rozstřelu byli nakonec šťastnější fotbalisté z Kolpingovy rodiny Věžnice.

Účastníci turnaje využili ke stravování a ubytování rekreačního zařízení "Vyhlídka" v Českovicích u Blanska, které vlastní a provozuje právě Kolpingovo dílo ČR. Poděkování vyslovujeme ASK Blansko za pronájem sportovní haly a nám nezbyvá než se těšit na 12. ročník turnaje, který se jak doufáme opět uskuteční v Blansku.

Za pořadatele
Michael Kubík

Foto nahoře:
V popředí mladí fotbalisté
z německé KR Lauf.

Foto vpravo:
Dlouholetí účastníci turnaje z
maďarské KR Érsekvadkert
skončili letos na třetím místě.

Vítězné mužstvo Kolpingovy rodiny Věžnice.

